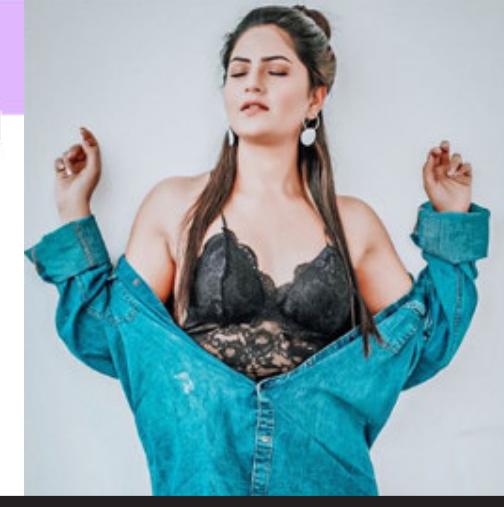

पूर्वांचल

२५ Purwanchal National Daily

◆ वर्ष : २५ ◆ अद्यक्ष : १६७ ◆ पृष्ठ ४ ◆ वित्तमोड़ ◆ वि.सं. २०७७ जेठ ३ गते शनिवार (Saturday, May 16, 2020) नेपाल सम्बत् ११४० Web : www.purwanchaldaily.com ◆ मूल्य रु. : ५/- भारतमा भार. : ४/-

भारतमा रेल चल्दा भापामा त्रास

पार्श्व मण्डल

भद्रपुर, जेठ २। भारतका विभिन्न राज्यमा रोजगारीका लागि गएका नेपाली नागरिक नेपाल-भारतको सीमावर्ती नाका धाउन थाएका छन्। भारतमा रेल सेवा सञ्चालन भएसौं त्यहाँ अलपत्र परेका उनीहरू स्वदेश फर्कन सीमावर्ती नाका धाउन थालेका हुन्।

रेल चढेर गान्तव्य पुनर संजितो भएसौं सौंयोंको संख्यामा नेपाली नागरिक सीमा नजिकी आइपुगेका छन्। सीमा नजिकी आइपुगेका उनीहरू प्रहरीको ओखा छाँदे मौका छ्योपी स्वदेश फर्किने प्रयात्र गरिरहेका छन्। यसैकम्मा शुक्रवार विहान ७ बजे दीक्षिणी भापाको कचनकवल नाकावाट नेपाल प्रवेश गर्न खोजेका ११ जना नेपाली युवालाई सुरक्षाकर्मीले सीमामै रोकेका छन्। कचनकवल-५ पाठमारीस्थित सीमा पिलर ११२ नजिकैवाट कचनकवल-६ बनियारी घर बताउने ११ जना नेपाली युवा भापाप्रवेश गर्न खोजो सेषस्त्र प्रहरी निरीशक नवरात्र नेपालले जानकारी दिए।

उनीहरूमध्ये ५ जनालाई मेची खोला पारी सीमामा तैनाथ दुवै देशका सुरक्षाकर्मीले रोकेको

(बाँकी अन्तिम पृष्ठमा)

मकैमा दाना नलागेपछि किसान चिन्तित

आत्माराम राजवंशी

गैरादह, जेठ २। गैरादह-६को दामुना आसपासका क्षेत्रमा लगाएको मकैमा दाना नलागदा किसानहरू चिन्तित भएका छन्।

किसानहरूले नगदे बालीका रूपमा आय-आर्जन गर्ने उद्देश्यले हाइब्रेड जातका मकै लगाए पनि दाना नलागेपछि किसानको लगानी समेत डुबेको छ। मकैमा दाना नलागदा किसानहरूको लाखो रुपैयाँ नोक्सानी भएको छ। किसानहरूले १० कन्डावेलि १ विगाह जगामा मकै लगाएका छन्। पछिल्लो समयमा समेत खालो फलो आशामा पहिरेदेखि लगाउदै किसानहरूले स्थानीय मकैलाई छोडेर हाइब्रेड जातका मकै लगाउदै आएका छन्।

किसानहरूले प्रायः जुनसुके बाली लगाउदा पनि प्रत्येक वर्ष कुनै न कुनै समयमा फेलै आएका छन्। अधिकांश किसानहरूले मंसीर महिनामा

हाइब्रेड जातका मकै लगाउने गर्दछन्। किसानहरूले

हाइब्रेड जातका मकैको बीज खिरद गरेर लगाएपछि दाना नलागदा समेत बीज बिक्री-वितरण गर्ने एग्रोभेट मौन छ। मकैको बीजको पहिचान गरी बीजको अवस्था बुझेर कावाही भएको छैन। मकै लगाएको केही महिनापछि बाट हेर्ना अत्यन्तिक मात्रामा मकै फले देखिएपछि किसानहरू दाना परेका थिए।

धानचामर आएपछि मकैको बोटमा जोर धोगा लागेर धोगा पनि ठूलठूला भएको देखेपछि घरमा मकै रालो ठाउं नहुने भयो भन्ने किसानलाई चिन्ता समेत बढेको थियो तर दाना नलागेपछि उनीहरू निराश भएका छन्। गैरादह नगरपालिका बडा ने ६८ किसान शेरबहादुर पराजालीले यस वर्ष करिव १२ कट्टा जग्गामा मकै खेली गरेका थिए। उनले लगाएको मकैमा खोया मारा छ। मकैको बोट र जोर धोगा

(बाँकी अन्तिम पृष्ठमा)

भापामा बन्यजन्तुको चोरी शिकारी बढ्यो

डिकेश लामा

दमक, जेठ २। भापाको केही सामुदायिक बनम पछिल्लो बन्यजन्तुको शिकार गर्न थालिएपछि बन क्षेत्रको गस्तीमा कडाई गरिएको डिभिजन बन कार्यालय भापाका प्रमुख विष्युलाल घिमिरेले बताए।

लकडाउनको समयमा मानिसहरू लुकिछिपी बन क्षेत्रमा पसरे शिकार गर्ने मात्र नभई किलिला साँख्य प्रजातिका रुख समेत काटेर छाँडिएको छ। जंगल क्षेत्रमा गस्तीमा गदां गोली लागेको बाइते मृग समेत भेटिएकाले लुकिछिपी शिकार गर्ने कार्य नरोकिएको सामुदायिक बनका पदाधिकारीसहित संशब्द गर्नी समेत परिचालन गर्न थालिएको छ। केही दिन

अधिक भापाको सैवेभन्दा ठुले बन क्षेत्र रहेको जलथल जंगलमा भार्डै ५० केही बराबरको अंजिंगर धाइते अवस्थामा भेटियो। टाउमा भाला रोपेर धाइते बनाइएको अवस्था फेला परेको अंजिंगरलाई डिभिजन बन कार्यालयमा

कोरोना भाइरस उपचार कोषमा रकम जम्मा गर्न आघान गरिएको सूचना

विश्वव्यापी महामारीको रूपमा फैलिएको कोरोना भाइरस (COVID-19) रोगको संक्रमणलाई फैलिन तदनि तथा सोको रोकथाम एवम् नियन्त्रणका लागि देहायको बैकमा 'कोरोना भाइरस संक्रमण रोकथाम, नियन्त्रण तथा उपचार कोष' खाता खोलिएको हुँदा इच्छुक व्यक्ति तथा संघ-संस्थाहरूले सो खातामा रकम जम्मा गरी सहयोग गरिएको व्यवहारा सम्बन्धित सैवेको जानकारीको लागि अनुरोध छ।

बैंकको नाम: राष्ट्रिय बाणिज्य बैंक

शाखा: सिंहदरबार परिसर

खाताको नाम: कोरोना भाइरस संक्रमण रोकथाम, नियन्त्रण तथा उपचार कोष
खाता नं. ९९६००००११०१

नेपाल सरकार
सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालय
सूचना तथा प्रशारण विभाग

राहत लिन सुक्तेरी पनि लाइनमा

चारपाले, जेठ २। शुक्रवार विहान १० बजे अभियानले अन्तर्काइ र अर्जुनधारा नगरपालिकाको सीमा स्थलमा रहेको लक्ष्मीपुर चोक हिमाली मार्यादिमक विहालयको प्राइगणमा सुक्तेरी, ज्येष्ठ नागरिक, युवा र केही बालबालिकाहरू लामावढ बसेका थिए। बसेकामयोले कतिले मास्क लगाएका थिए, कतिले आपसो सालीको सफ्टो र सल अन्न रुमालले नाकमुख ढाकेका थिए।

भेला भएकाहरू कोही नजिक त कोही निकै टाडावाट साइकल चढेर आएका थिए, धेरै जना पैदल नै। उनीहरू आउनको एउटै उद्देश्य थिए- राहत लिनु। बिगत जेठी बालबालिकाहरू सामाजिक संस्था र पैदल देखिएपछि आपसम्म रूपयोग दिएको छ। यसैतो बालबालिकाहरू सामाजिक संस्था र संघरूले नेपाल भएको छ।

हालसम्म ४० भन्दा बढी सामाजिक संस्था र पैदल देखिएपछि आपसम्म रूपयोग दिएको छ। यसैतो बालबालिकाहरू सामाजिक संस्था र पैदल देखिएपछि आपसम्म रूपयोग दिएको छ। यसैतो बालबालिकाहरू सामाजिक संस्था र पैदल देखिएपछि आपसम्म रूपयोग दिएको छ।

सुक्तेरी अन्तिम पृष्ठमा

२०७५ साल भद्रौ १ गतेवेखि लागू भएको अपराध संहितामा रहेका मुख्य व्यवस्थाहरू:

- जवरजस्ती करणी गर्नेलाई महिलाको उमेरको आधारमा सात बष्टेविंही बीस बर्षसम्म कैद हुने।
- हाडनाता करणी गर्नेलाई तातोको आधारमा एक ब्रह्म कैदेविंही बीस बर्षसम्म कैद हुने।
- सरकारी कर्मचारीले थुनामा रहेका बडा सदस्य घर जान नपाए पछि वित्तमोड-५का बडा सदस्य ठाँचाराम कडारियाले नुवाकोट विदुर नगरपालिका-९का राजेन्द्र मग्नीलाई राहत स्वरूप खाच्या सामर्पी प्रदान गरेको छ।
- आप्नो सरकारी र सुरक्षामा रहेका वित्तमोड-५का बडा सदस्य घर जान नपाए र यसैतो बालबालिकाहरू सामाजिक संस्थामा रहेको छ।
- आप्नो सरकारी र सुरक्षामा रहेका वित्तमोड-५का बडा सदस्य घर जान नपाए र यसैतो बालबालिकाहरू सामाजिक संस्थामा रहेको छ।
- कार्यालय वा पेशागत सेवा प्राप्त गर्ने व्यक्तिसँग मञ्जरीले नै करणी गरेमा समेत तीन बर्षसम्म कैद हुने।
- आप्नो सरकारी र सुरक्षामा रहेका वित्तमोड-५का बडा सदस्य घर जान नपाए र यसैतो बालबालिकाहरू सामाजिक संस्थामा रहेको छ।

नेपाल सरकार
सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालय
सूचना तथा प्रशारण विभाग

नेपाली लोगोको लागि भरपर्दो जेवा

निशान्त मोटरसाइकल पाटर्स एण्ड समिसिङ्ड सेन्टर

ROYAL ENFIELD को आधिकारिक विक्रेता (डिलर) भएकाले भएका रूपमा रहेका लाग्न भरपर्दा उपलब्ध।

7th ANNIVERSARY

सातो वर्षमा प्रवेश गरेको सुखद उपलब्धगति अटो, तीन चक्रको सम्पूर्ण पाटर्सहस्रगा ७०% छुट गरिएको छ।

यहाँ जनसुको कम्पनीको लोटसाइकल, स्कुटर र टेम्पोको सम्पूर्ण पाटर्सहस्रगा सुखद उपलब्ध गराउदै डिजिनसेटिलो।

निशान्त मोटरसाइकल पाटर्स एण्ड समिसिङ्ड सेन्टर

लाइटेंटको पाटर्सहस्रगा जल्ली दाढा लाई डिजिनसेटिलो।

निशान्त मोटरसाइकल पाटर्स एण्ड समिसिङ्ड सेन्टर

लाइटेंटको पाटर्सहस्रगा जल्ली दाढा लाई डिजिनसेटिलो।

कथा

ए गाउँ राम्रो भन्नेहरु हो ! अवसरको खोजीमा शहर नपस्नु

भुपेन तामाङ

सुनिता हातमा व्याग द्वृण्डयाउंदै हतार-हतार घरबाहिर निस्किन्छन् । घरबेटीकी छोरी रीता आश्चर्य मान्दै सोधिन्छन्- 'अहो सुनिता ! तिमी कहाँ जान लागेकी व्याग पनि ठाँक पारिछ्यौ ?' जवाफमा सुनिता भान्छन्दू- 'कोरोना भाइरसको त्रासले गर्दा काठमाडौं बाहिरका मानिसहरु काठमाडौं छाडेर सारा डेरावालहरु चाहौं बाँच्न गाउँ भागेका ? यो कस्तो सोच ? यो कस्तो यथार्थता ? हामी सबै नेपाली होइरो र ? सबैको दुख-सुख एकै होइन र ? हामी सबै बाँच्न राम्रो होइन र ? अहो ! कसरी भाँयौ भिन ?' उमी गहिरेपारी सोधिन्छन्- 'गाउँ नै राम्रो, सुरक्षित हो भने लाखौं मानिसहरु किन शहर आउँछ त ?' रीतालाई काठमाडौं छाडेर गाउँ जानेहरुलाई प्रश्न गर्न मन लाग्छ, विन काठमाडौं या शहर भनेर आउनु त ?'

मानिसहरु काठमाडौं उपत्यकाको छाडेर बाँडाँडालाई गाउँ सबारी साधनमा अटाइनअटाइ हुँदै, हतारहतार झोलीतुझी बोकेर, बालबच्चा च्यापेर गाउँ गदरहेका दुष्टले रीताको मन कुँडिन्छ । उमी सोचमान हुन्छन्छ । 'जब हामी यहाँ सुरक्षित हुनसक्छौं भने अस्त्राहाँौं कसरी असुरक्षित हुन्छ ?' हामी सबै सुरक्षित होने विचार उत्तम होइन र ?' मानिसहरुका अचम्पका ब्याहार देखेर रीतालाई निमिठो लाग्छ । उनलाई त्यातिबेता झाँने निमिठो लाग्छ । जब मानिसहरु आपत्तिपत परेको बेला गाउँधर नै राम्रो रहेछ भन्दै सामाजिक सञ्जाल र सञ्चार माध्यममा भनाइ व्यक्त गर्दछू ।

अँध्यारो मुख लाउँदै रीता भान्छन्दू- 'ए ए । अनि हामी काठमाडौंबासी चाहौं कहाँ जाने नि सुनिता ?' जवाफमा सुनिता भान्छन्दू- 'त्यो त म के

जानु रीता ।' सुनिता उनलाई लिन आएको मोटरसाइकलमा चाडेर ओझेले पर्दछू । रीता मममनै सोधिन्छ- हेर मैले नेवेखेको भए त सुनिता मलाई थाई नदिँ गाउँ जाने रहेछन् । सुनिता डेरावाल भए पनि मैले कहिलै त्यस्तो खालको व्यवहा देखाइन त । दिवीबहिनी जस्तै व्यवहार गर्नु त । सँगै कलेज जान्छौं । सँगै खाजा खान्छौं । सँगै धुम्न-डुल निस्कन्छौं । उनीसँग पैसा नहुँदा मैले नै खाजा खुवाउँछु । दुबैको गाडीभाइ मै तिर्हु त । अभर पर्दा मेरी आमालाई भनेर सापर पैसा मिलाइ दिन्छु । मेरी आमाले पनि उनलाई मलाई जितकै माया गर्दछू ।

सुनिताले काठमाडौं छाडेको हफादिनपछि सामाजिक सञ्जालमा एक स्टार्ट्स पोष्ट गर्दछू- 'आपत्तिपद तथा महामरीबाट बच्ने सबैभन्दा सुरक्षित ठाउँ गाउँ नै रहेछ । गाउँको स्वच्छ हावा र अर्थात्मक खाना खाँदै, शहरको कोलाहल र महामरीको संक्रमणबाट ठाडा रहेको गाउँमा आनन्दको जीवन तिताउन जस्तो मन्जा शहरमा हुन्छ र ? जे छ गाउँ मै छ । जुनसुकै खतराबाट बाँचन्छ त गाउँ मै बाँचन्छ । शहर त छ्या, एटम बम जस्तो । कहिलै जानु नपरेसू जस्तो ।'

सुनिताको त्यही स्टार्ट्स 'खिन्दिङ्ग' आवाजसँगै रीताको मोबाइलमा

आइपुळ । सुनिताको स्टार्ट्स पढेपछि रीता निकै दुखित हुन्छन् । उमी मनमै प्रश्न गर्दछन्- 'धेरै-धेरै अवसर प्रदान गर्ने शहरप्रति मानिसहरुको मनमा यस्तै धेरै धूगा ?' रीता अनायासै रुपैछन् । साथीको स्टार्ट्स ले उनको मन थापिन सबैदैन । उमी आमालाई सो स्टार्ट्स देखाउँछन् । आमा बोल्न नै सकिन्दैन । आफ्नो घरमा डेरा गरेर बसे पनि आमै छोरी रीतालाई जितकै सुनितालाई पनि माया गरेको आमा सम्झाउँछन् । उनलाई पनि असाध्यै नमालिलो लाग्छ ।

तर, सुनिताले मात्र यत्तो स्टार्ट्स लेखेकी होइनन । काठमाडौं शहर छाडेर गाउँ पुगेका हजारौले यस्ता स्टार्ट्स पोष्ट गर्ने छाडेका हैनन । त्यसैले रीता, सुनिताको स्टार्ट्स स्वभाविकै भएको स्वीकार्दै बिसनि कोशिस गर्दछन् । तर, गाउँ पुगेका मानिसहरु शहरभन्दा गाउँ नै राम्रो, गाउँ नै सुरक्षित भन्दै गाउँधरको तस्वीर पोष्ट गरिरहन्छ । रीतालाई भन त धेरै कुरा भन मन छ कि- 'गाउँ छ र त शहर छ । शहर छ र त गाउँ छ । शहरको आवश्यकता परेर त शहर बसाईयो । दुलालुला शहरको विकास गरियो । राम्रो शिक्षाको अवसरका लाग्गी, राम्रो स्वास्थ्यको लाग्गी र राम्रो रहेको लाग्गी र राम्रो रहेको हो । अनि गाउँको महत्व छ र त गाउँ नै रहियो । गाउँ र शहर विशेषताहरुमा भिन्न होलानु तर यी दुवैबिना मानव सभ्यता असम्भव छ । यस्तो कुरा मानिसहरु किन बुझाउन्दैन् ।' रीता असाध्यै हैरान पर्दछन् ।

लकडाउन हुनस्तालेको महिनादिन पुणा रीताको मोबाइलमा पुनः 'खिन्दिङ्ग' गरेर गाउँमा उजाइएका टमाटर, मकै, सिमी, मुला, साग र काँकाका तासिरसहित, 'कुनै पनि अर्थमा शहरभन्दा गाउँधर नै उत्तम र सुरक्षित रहेछ' लेरिखिएको सुनिताको अर्को स्टार्ट्स देखापछ । सुनिताको यस्तो स्टार्ट्स लाई पनि रीता सिक्कल मुख छापेर ओँध्यानमा सुरिर्हाउँछन् ।

केही दिनपछि- 'शहरमा लुटेराहस्त्रात्र बस्ता रहेछन् । त्यहाँ गाउँबाट आएकालाई महिनैपछि लुटेर खान पल्केकाहस्त्रात्र हुन्छन् । शहरमा निर्दियी र स्वार्थीहरु मात्र हुँदा रहेछन् ।' शहरमा कमाइको शहरमै छाडिनु पर्ने । आदि इत्यादि लेरिखिएको, गाउँमा उजाइएका अन्न, सागसब्जी, कुख्यारा, बाख्खा र सुँगुरो फोटोसहितका कैचैको स्टार्ट्स रीताको मोबाइलमा 'खिन्दिङ्ग' गर्दै देखापछ । काठमाडौं उपत्यकामा उजाइएका, लहलह पेरेका अन्न र सागसब्जी, काठमाडौंको नेवरी मौलिक खानाका परिकारहरु लगायत धेरैधे कुराहल रसीरी चटकै बिसनि सकेका होलानु गाउँ पुगेकाहरुले ? यस्तो भने रीताको मनको बाँध भत्काइदैन्छ । उमी सोधिन्छ- भन्नुको पनि हृद हुन्छ र सहनेको पनि हृद हुन्छ ।

रीताको पालो दहोसँग स्टार्ट्स लेखेर सामाजिक सञ्जालमा पोष्ट्याँछन्- 'ए गाउँ नै राम्रो र सुरक्षित भनेहरु हो । अवसरको खोजीमा कहिलै शहर नपस्नु ।'

लकडाउन र म

संस्कृति रिजाल

संधे एकनासले चलिरहने समय । समयसँगै एकनासले चल्न नसक्ने म । अहिले एउटै लयमा चलिरहेको छु । मेरो दैनिकी सेकेण्ड, मिनेट, घण्टा रस्टिङ्ग बनेर कैद हैन । बिहान अलार्मको घण्टीमा जबरजस्ती व्युँभुँनु पर्दैन । सायद त्यसैले म र समय निकट साथी जस्तै भएका हैन । देशभर लकडाउन छ । लकडाउनका कारण घरभित्रै कैद भए पनि भने स्वनन्त्र चरा जस्तै आकाशमा उडिहेको छ ।

लकडाउन शुरू भएपछि मेरो दैनिकी फेरियो । बिहान कलेज जान अलार्मसँग व्युँभुँफिने म, अहिले भालेको कुख्यारी छाडेर गाउँ पुगेको लाग्छ । यी सबै पीडाँसँगै जोडेर लकडाउन समिक्छन्तु मन खिन हुन्छ । समिक्छन्तु कहिलेकाहिँ चाडपर्वया मात्रै भेट हुने पारिवार, अहिले दैनिकासँगै समय बिताइरहेका छन् । टाढा-टाढा भएका अहिले सेवासँगै धेरै रेजगापर्वहीन भए । धेरै विदेशमा छन्, धेरैको बिहान र बेलुकीको गर्जो टार्न धौ-धौ छ । यी सबै पीडाँसँगै जोडेर लकडाउन समिक्छन्तु मन खिन हुन्छ । समय अहिले चाडपर्वया मात्रै भेट हुने पारिवारसँगै समय बिताइरहेका छन् । परिवारसँग संधैसँगै हुँदा पनि कर्ता कुरा मात्रै हुन्छ । मेरा पनि संधैपरिवारसँगै महशुस गर्दछन् ।

लकडाउन रुपैरहालेको महिनादिन पुणा रीताको मोबाइलमा पुनः 'खिन्दिङ्ग' गरेर गाउँमा उजाइएका टमाटर, मकै, सिमी, मुला, साग र काँकाका तासिरसहित, 'कुनै पनि अर्थमा शहरभन्दा गाउँधर नै उत्तम र सुरक्षित रहेछ' लेरिखिएको सुनिताको अर्को स्टार्ट्स देखापछ । सुनिताको यस्तो स्टार्ट्स लाई पनि रीता सिक्कल र महशुस गर्दछन् ।

लकडाउन हुनस्तालेको महिनादिन पुणा रीताको मोबाइलमा पुनः 'खिन्दिङ्ग' गरेर गाउँमा उजाइएका टमाटर, मकै, सिमी, मुला, साग र काँकाका तासिरसहित, 'कुनै पनि अर्थमा शहरभन्दा गाउँधर नै उत्तम र सुरक्षित रहेछ' लेरिखिएको सुनिताको अर्को स्टार्ट्स देखापछ ।

खान, पदन, सुल पनि दैनिक रस्टिङ्ग अनुसार नै हुन्यो । लाग्यो, म समयको तालिका (रस्टिङ्ग) मा कैद हुन्छ । मलाई उ फर्मान जारी गर्दै, म यन्त्र मानव भैं गरिरहन्छु । सँगै घरमा बस्ने बाबा, आमा, भाइबहिनीसँग गफ गर्न शनिवार अँखाले । मानौ यो रहरका लाग्गी मेरा आँखा धौरै समयसेरी खोका थिए । पुस्तक पद्धत अनुसार नै हुन्यो । लाग्यो, म समयको तालिका (रस्टिङ्ग) मा कैद हुन्छ । मलाई उ फर्मान जारी गर्दै, म यन्त्र मानव भैं गरिरहन्छु ।

यीतबेला म स्वतन्त्र हु फुर्सिदलो हु । अहिले दिउँसोभर घर बस्नाको मेरो सायी पुस्तक, भाइबहिनीसँग त्रासै रहेको छ ।

बाल्यकाल समिक्छन्तु फेरि बाल्यकालमै र्याए जस्तो लाग्छ । रहरमा भएको बाल्यकालको सानो पाठी, पर नजिकी भएको जांलका चारबाज्जीको चिरबिर मेरा अन्तर्हाल उ खाँस्दै र रुपैरहाल नै बाल्यकालको चारबाज्जीको चिरबिर मेरा अन्तर्हाल उ खाँस्दै र रुपैरह

